

TERVEISET VASEMMALLE

4.11.2002 12:01 [Kaj Granlund](#)

Kysymys siitä, onko julkinen keskustelu natsismista luvallista vaiko ei, on jälleen kerran noussut esille. En ole sen enempiä natsi kuin kommunisti, mutta jonkin asteen pohdintaa näiden aatteiden ympärillä olisi syytä käydä. Voin tänä päivänä kantaa punalippua vapaasti ilman, että minua muistutetaan siitä tosiasista, että Stalin kommunistikannattajineen (SKP, VL, SDP yms.) edelleen pitää hallussaan ihmisoikeuksien loukkaamisen ja kansanmurhien maailmanennätystä.

Emme näytä olevan tippaakaan kiinnostuneita ihmisistä, uskonnoista tai aatteista, jotka johtivat Jugoslavian hajoamiseen ja sitä seuraaviin kansanmurhiin. Poliitikot laskivat suurimmat johtajat pinteestä, ja rankaisivat muutamia käskyjään noudattaneita alemman tason sotilaita. Entä omatuntomme sotilasdiktatuurien kohdalla tai tilanteissa, joissa ihmisiä teloitetaan poliittisten mielipiteittensä vuoksi? Sairasta ja raihnaasta Chilen entistä diktaattoria yritetään omantunnon rauhoittamiseksi teloitaa oikeudenkäynnillä, mutta parrasvaloissa kylpevät terroristijärjestöt ja diktaattorit jäävät huomiotta.

Olemmeko todella hyväksyneet periaatteen, jonka mukaan poliittiset ja taloudelliset tavoitteet pyhittävät käytettyjä keinoja? Eikö meidän pitäisi lukita Arafat ja Saddam Hussein vankiloiden pimeimpiin solukoihin, eikä kunnioittaa heitä suurina valtiomiehinä? Mitä Hitler teki sellaista, mitä nämä hallitsijat Stalinista lähtien eivät tehneet? Hän teollisti kansanmurhan ja hävisi sodan. Nämä kaksi asiaa eivät kuitenkaan riitä selittämään niitä suhtautumiseroja, joita meillä on kommunismin ja natsismin hirmutekojen suhteen.

Miksi siis aatteelliset, taloudelliset taikka poliittiset syyt oikeuttavat kansanmurhaan, mutta rasismi ei?

Olematta psykologi väitän, että natsismin vastaisten reaktioiden taustalla on pieni musta rasisti, joka nostaa päätään sielumme syvyyksistä aina, kun keskustelemme natsismista. Haluamme omalla voimakkaalla reaktiolla kieltää omat rasistiset ajatuksemme sen sijaan, että pyrkisimme asialliseen keskusteluun.

Mistä on kyse, kun nuoret tytöt laihdutuskuureillaan tappavat itseään, tai pojat kohottavat ulkonäköään hormoneilla. Ihmisen ulkonäön ihannointi ja natsismista hyväksytyt rotuopit ovat saaneet valtavat mittasuhteet nyky-yhteiskunnassamme, ja natsismin tämä muoto on huomattavasti lähempänä Hitlerin aatetta kuin ihon väriin perustuva rasismi. Eikö ulkonäön palvonnan kohdalla ole kysymys juuri hienostuneemasta tavasta toteuttaa Heinrich Himmlerin Lebensborn -kokeilua? Koko nyky-yhteiskunta on rotuoppia puhtaimmillaan! Se että kuljemme tämän ihannonnin kautta kohti Himmlerin tavoitteita, todistavat keskustelut siitä, oikeuttaako sikiön mahdollinen vajavuus tai äitien sosiaalinen tilanne abortin tekoon samoin, kun kysymys siitä, missä iässä oikeus yhteiskunnan kustantamaan hoitoon lakkaa. Natsismi on vain eettisten periaatteiden tarkentamista suuntaan, jonka enemmistö kansalaisista näyttää haluavan.

Pitäisikö meidän antaa ihmisen kehittyä ilman rajoituksia, vai tuleeko meidän josakin kohdin siirtää eettiset kysymykset sivuun? Lääketieteen korkea taso on jo aikoja sitten poistanut luonnollisen valinnan kautta tapahtuvan kehityksen, eikä ihmisrotumme tule kehittymään sopusoinnussa sen luonnon kanssa jossa elämme,

vaan geeniteknologian avulla luomme omien mittapuidemme mukaista täydellistä maailmaa ja rotupuhtaita ihmisiä. Toisaalta yhä pienenevä lapsikuolleisuus, pidentynyt keski-ikä ja liberalisoitunut asenne pohjustavat väestöräjähdyttä, jossa ei kasva pelkästään yksilöiden määrä vaan myös ihmiskunnan laadullinen hajonta. Tämä tulevaisuuden sukupolville periytyvä ongelma pitäisi huomioida jo tänään, kun meidän on mahdollista tehdä se tänään, "eettisesti oikeilla" menetelmillä. Vaihtoehtona voi olla tilanne, jossa ensi milleniumin vaihtuessa ihmisrodun rajut geneettiset virheet on korjattava natsien menetelmillä, ja silloin joutuisimme toteamaan, että Hitler oli oikeassa.